Dosarul nr. 5r-2866/2023;
4-23066951-12-5r-11052023

D E C I Z I E

13 iulie 2023 мun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
în componenţa:
Preşedinte al şedinţei, judecător Ana Cucerescu,
grefier Cristian Vinogradov

Cu participarea:
contestatarului Kebeş *****,
În lipsa:
agentului constatator Haritonenco Ion

procedura de citare legal executată,

examinând în şedinţa de judecată publică, în limba de stat, contestaţia lui Kebeş *****, născut la *****, depusă împotriva Deciziei asupra cauzei contravenţionale seria/nr.D01321091 din 13.04.2023, întocmită de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP, Haritonenco Ion, în baza art.238, alin.(1) din Cod contravenţional, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă :

La data de 13 aprilie 2023, agentul constatator, din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al IGP, Haritonenco Ion, a constatat fapta contravenţională, reţinând în sarcina lui Kebeş *****, contravenţie prevăzută de art.238, alin.(1) din Cod contravenţional, fiind întocmit în acest sens Decizia asupra cauzei contravenţionale seria/nr.D01321091.

Potrivit învinuirii formulate, la data de 13.04.2023, ora 13:35, Kebeş *****, în mun. Chişinău, str. bd.Ştefan cel Mare, 200, a oprit mijlocul de transport de model *****, cu n/î ***** pe trotuar, creând impedimente pietonilor.

La 28 aprilie 2023, Kebeş ***** a depus, prin intermediul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, o contestaţie împotriva Deciziei asupra cauzei contravenţionale seria/nr.D01321091 din 13.04.2023, prin care a solicitat anularea Deciziei asupra cauzei contravenţionale, cu încetarea procesului, dispunând achitarea persoanei.

În motivarea contestaţiei înaintate, contravenientul a invocat lipsa probelor, Decizia a fost emisă cu încălcarea prevederilor art.451[1] Cod contravenţional, la materialele cauzei lipsind acceptul contravenientului cu constatările agentului constatator şi declaraţia de recunoaşterea vinovăţiei cu cele incriminate.

În şedinţa de judecată, contestatarul Kebeş *****, a susţinut integral contestaţia formulată şi a solicitat admiterea acesteia, menţionând despre netemeinicia deciziei emise, agentul constatator nu l-a întrebat despre acceptul său de a examina cauza în procedura specială. În decizia emisă el a indicat că nu este de acord cu învinuirile aduse. Agentul constatator nu i-a propus să semneze acordul de colaborare.

În şedinţa de judecată, agentul contestator Haritonenco Ion, fiind în prezenţa citării legale, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanţei de judecată motivele neprezentării sale, nu a solicitat amânarea şedinţei de judecată, nici examinarea contestaţiei în lipsa sa, ca rezultat, instanţa de judecată în baza prevederilor art.455, alin.(2) Cod contravenţional a dispus examinarea prezentei cauzei în lipsa acestuia, cu remiterea copiei hotărârii judecătoreşti.

*Examinând contestaţia depusă şi analizând materialul probator existent în cauză, luând în considerare argumentele părţilor, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite contestaţia contravenientului Kebeş ***** din considerentele ce urmează.*

Cu întâietate, analizând materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată stabileşte că în speţă se vorbeşte despre emiterea unei decizii contravenţionale în cadrul procedurii simplificate de constatare şi examinare a contravenţiei, fiind prezentat un acord de colaborare, prin urmare contestaţia se va examina în ordinea prevederilor art.451^1-451^4 Cod contravenţional, în ordinea de recurs.

Or, potrivit prevederilor art.451^5 alin.(6) Cod contravenţional *Prevederile art.444, 451^3 şi 451^4 din prezentul cod se vor aplica în mod corespunzător în privinţa acordului de colaborare.*

Astfel, potrivit art.451^3 alin.(1), (2) Cod contravenţional Deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancţiunii, în instanţa de fond conform competenţei teritoriale. Decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator poate fi contestată de către contravenient, victimă, procuror sau de către conducătorii autorităţilor din care fac parte agenţii constatatori.

Transpunând prevederi legale citate *supra* în speţă, instanţa menţionează că termenul de 15 zile se calculează de la momentul aducerii la cunoştinţa contestatarului a faptului aplicării deciziei de sancţionare contravenţională.

La caz, se atestă că actul contestat a fost adus la cunoştinţă contravenientului la data încheierii acestuia, adică 13.04.2023, contestaţia fiind înregistrată în Inspectoratul Naţional de Securitate Publică la data de 28.04.2023.

În acest sens, instanţa de judecată constată respectarea termenului de depunere a contestaţiei precum, şi depunerea ei la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza.

Potrivit prevederilor art.440 alin.(1) Cod Contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În corespundere cu art.442 alin.(1) Cod Contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În speţă, prin decizia asupra cauzei contravenţionale seria/nr. D01321091, emisă la 13.04.2023, de către agentul constatator din cadrul INSP, Kebeş *****, în baza art.238 alin.(1) Cod contravenţional, a fost sancţionat cu amendă în mărime de 3 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 150 lei, fiind reţinut în sarcina acestuia precum că la data de 13.04.2023, ora 13:35, Kebeş *****, în mun. Chişinău, str. bd.Ştefan cel Mare, 200, a oprit mijlocul de transport de model *****, cu n/î ***** pe trotuar, creând impedimente pietonilor.

Cu referire la legalitatea deciziei contestate, analizând cuprinsul acesteia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie nu au fost respectate.

Astfel, în acest sens, instanţa studiind minuţios materialele cauzei contravenţionale, observă că, la caz, agentul constatator a întocmit doar Decizia asupra cauzei contravenţionale, în temeiul constatărilor personale a agentului constatator, aşa cum prevede art.446 Cod contravenţional.

Or, în conformitate cu art.446 din Cod contravenţional În cazul constatării unei fapte contravenţionale, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie:

a) dacă răspunderea contravenţională a fost înlăturată conform art. 20–31[1];

b) în cazul emiterii de către procuror a ordonanţei de a refuza începerea urmăririi penale, de a înceta urmărirea penală din cauză că fapta constituie o contravenţie, precum şi în cazul liberării de răspundere penală a persoanei cu tragerea la răspundere contravenţională. În cazurile indicate, procurorul emite o ordonanţă motivată privind pornirea procesului cu privire la contravenţie, cu excepţia contravenţiilor soluţionate în modul prevăzut la art. 29 şi 31[1];

c) *dacă fapta contravenţională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatator;*

d) în cazul contravenţiei flagrante.

Totodată, potrivit art.451[1] alin.(1) din Cod contravenţional în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenţie, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie **dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiţii**:

a) contravenţia poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe;

b) persoana **acceptă** constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei, şi recunoaşte săvîrşirea contravenţiei;

c) examinarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunii ţine de competenţa agentului constatator;

d) contravenţia nu este pasibilă de sancţiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.439[7].

Astfel, din sensul normei legale enunţate *supra* reiese că legiuitorul a stabilit anumite condiţii, care necesită a fi respectate cumulativ, în care agentul constatator poate să nu întocmească procesele-verbale.

La caz, transpunând prevederile legale citate *supra* la circumstanţele faptice ale cauzei se atestă, că condiţiile impuse de legiuitor prin art.451[1] alin.(1) Cod contravenţional nu sunt întrunite cumulativ, or contestatarul **nu a acceptat** constatările agentului constatator, consemnând în acest sens în Decizia emisă, obiecţia *„Nu sunt de acord„*, precum şi nu a contrasemnat acordul de colaborare din 13.04.2023, prezentat de agentul constatator, iar în rezultat contravenientul depunând şi un recurs/contestaţie împotriva actelor agentului constatator.

Astfel, contrar prevederilor art.451[2] alin.(1) lit.g) din Cod contravenţional Decizia agentului constatator asupra cauzei contravenţionale din 13.04.2023 nu conţine *declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvârşirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului*, circumstanţă care nu a fost stabilită în speţă, în urma examinării cauzei.

Prin urmare, în acest caz, în lipsa declaraţiei contravenientului despre recunoaşterea săvîrşirii contravenţiei şi acceptului acestuia asupra constatărilor agentului constatator, acesta din urmă trebuia să încheie şi procesul-verbal cu privire la contravenţie, or circumstanţele factologice nu întrunesc condiţiile legale pentru întocmirea doar unei decizii în baza constatărilor personale.

În sensul dat, instanţa de judecată atestă că, deşi agentul constatator este în prezenţa citării legale, acesta nu a anexat la cauza contravenţională niciun act, întrucât la materiale cauzei nu se regăseşte un proces-verbal cu privire la contravenţiei. În asemenea circumstanţe, agentul constatator era obligat să aplice prevederile art.art. 425, 442 Cod Contravenţional.

Instanţa de judecată reţine că, circumstanţele care l-au determinat pe agentul constatator să examineze fapta contravenţională în baza constatărilor personale, să emită un acord de colaborare, sunt neclare, de vreme ce, persoana în privinţa cărei a fost pornit procesul contravenţional nu a acceptat constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei şi,

respectiv, nu a recunoscut săvârşirea contravenţiei, consemnând expres acest lucru, astfel, nefiind întrunite cumulativ condiţiile prevăzute la art.451[1] alin.(1) Cod Contravenţional al RM.

Aşadar, în cazul supus examinării agentul constatator urma să purceadă la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie, după care să acumuleze probele necesare şi să examineze cauza contravenţională în procedură generală. Or, agentul constatator nu s-a prezentat în judecată pentru a-şi argumenta poziţia şi a constata situaţia stabilită de instanţă.

În această ordine de idei, instanţa determină că, la caz, decizia agentului constatator de aplicare a sancţiunii contravenţionale, este una contrară prevederilor imperative prevăzute la art.451[1] alin.(1), precum şi art.451[2] alin.(1), lit.g) din Cod Contravenţional, în care legiuitorul a stipulat expres condiţiile care urmează a fi întrunite cumulativ la emiterea deciziei în baza constatărilor personale ale agentului constatator.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată elucidează că, eroarea comisă de către agentul constatator la emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale seria/nr. D01 321091 din 13.04.2023, este una de natură nu doar să afecteze în mod esenţial fondul cauzei dar şi ar putea leza dreptul făptuitorului la un proces echitabil, prevăzut la art.6 CEDO, în sensul căruia acuzaţia trebuie să fie definită în termeni clari şi precişi pentru a exclude arbitrarietatea şi a-i oferi posibilitatea contravenientului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-şi poată organiza apărarea într-un mod valabil. În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit cu stricteţe şi a cerut din raţiuni de securitate juridică a acuzatului, calificarea juridică a faptelor să fie stabilită de către organele abilitate în modul cel mai exact posibil. În sensul art.6 alin.(1) al Convenţiei, organul care examinează cauza în fond, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care s-a sprijinit.

Această exigenţă, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiţiei, nu poate fi întotdeauna înţeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părţilor. Instanţele naţionale sunt obligate să-şi motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligatei de a se pronunţa asupra problemelor cele mai importante ridicate în speţă, a se vedea în acest sens cauza (*Ruiz Torija şi Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006).*

Astfel, prin stabilirea în privinţa făptuitorului a unei sancţiuni contrare prevederilor legale, în mod evident, a fost afectat fondul cauzei, fapt care constituie temei de anulare a deciziei adoptate.

În concluzie, circumstanţele descrise *supra* duc în mod inevitabil la nulitatea actului contestat, fiind emis cu încălcarea normelor imperative a Codului contravenţional, care influenţează în mod esenţial fondul cauzei.

Ţinând cont de cele menţionate supra, având în vedere că decizia asupra cauzei contravenţionale seria/nr.D01321091 din 13.04.2023, a fost emisă de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor art.451[1] şi 451[2] alin.(1), lit.g) din Cod Contravenţional, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite contestaţia/recursul declarat, cu anularea deciziei atacate şi dispunerea de înceta procesul contravenţional.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art.art.451[1]-451[4], 465-474 Cod Contravenţional al RM, instanţa de judecată,

D E C I D E :

Se admite contestaţia/recursul depus de Kebeş *****, născut la *****, împotriva deciziei asupra cauzei contravenţionale seria/nr.D01321091 din 13.04.2023, întocmite de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Haritonenco Ion, în baza art.238 alin.(1) Cod contravenţional.

Se anulează Decizia asupra cauzei contravenţionale seria/nr.D01321091 din 13.04.2023, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP, prin care Kebeş ***** a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art.238 alin.(1) Cod Contravenţional, fiindu-i aplicată o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 3 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 150,00 lei, cu încetarea procesului contravenţional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,

Judecător **Ana CUCERESCU**